

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Serviciul Colectare și Executare Silită Persoane Fizice din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Arad cu adresa nr.înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.asupra contestației formulate de **dl. X**

înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad sub nr.și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.și a procedat la analizarea dosarului contestației, constatând următoarele:

Petentul formulează contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad prin care au fost comunicate Deciziile nr.din data deprin care s-au calculat majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din profesii libere și comerciale.

Suma totală contestată este în cuantum delei și reprezintă accesorii – majorări de întârziere calculate pentru perioada 07.05.2007 – 10.10.2007 pentru debitele reprezentând impozit pe veniturile din profesii libere și comerciale respectiv regularizări, neachitate la scadență.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost semnată de dl. X, așa cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea contestației:

I. Petentul solicită anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.și exonerarea sa de la plata majorărilor de întârziere stabilite prin decizia atacată în sumă totală delei, în susținerea cauzei invocând următoarele motive:

- decizia contestată este lovită de nulitate în temeiul art. 43 alin. 3 C.pr.fisc., actul este necorespunzător din punct de vedere formal, întrucât o decizie de impunere care nu are în conținutul său altceva decât mai multe decizii de impunere distincte nu poate fi considerată ca fiind conformă cu legea;

- petentul invocă excepția prescripției dreptului de a stabili

obligații fiscale pentru accesoriile calculate la obligațiile fiscale scadente până în anul 2003 inclusiv întrucât potrivit art. 91 alin. 1 și 2 C. pr. Fisc. Dreptul de a stabili obligațiile fiscale se prescrie în termen de 5 ani începând din prima zi a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală și, așa după cum rezultă din conținutul actelor de control , obligațiile principale la care au fost calculate accesoriile au avut scadența în anii 2001 – 2003, situație în care termenul de prescripție pentru stabilirea majorărilor aferente respectivelor obligații a început să curgă cel mai târziu în data de 01.04.2004, situație în care era împlinit la începutul anului 2009;

- petentul susține că a efectuat plăți care depășesc toate deciziile de impunere însumate, chiar luând în calcul și obligațiile principale prescrise, în perioada august – noiembrie 2007 efectuând plăți în sumă totală delei, sumă care depășește toate obligațiile principale indicate prin deciziile la care face referire actul atacat. În condițiile în care, potrivit art. 169 alin. 2 C.pr. Fisc. plățile parțiale sting mai întâi obligația principală apoi obligațiile accesorii, petentul nu înțelege considerentul pentru care în continuare sunt calculate majorări de întârziere în sarcina sa.

Pe cale de consecință, petentul solicită admiterea contestației și anularea deciziei atacate.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.prin care au fost comunicate Deciziile nr.din data de 19.03.2009, organele de control din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Arad au stabilit în sarcina petentului suma totală delei reprezentând accesorii calculate în perioada 07.05.2007 – 10.10.2007 pentru debitele reprezentând impozit pe veniturile din profesii libere și comerciale respectiv regularizări, neachitate la scadență.

III. Având în vedere susținerile contestatorului, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestator și de organele fiscale, se rețin următoarele:

1. În legătură cu susținerea petentului din contestația formulată ca decizia contestată este lovită de nulitate în temeiul art. 43 alin. 3 C.pr.fisc., s-au reținut următoarele:

În fapt, la punctul 1 din contestația formulată, petentul susține că decizia contestată este lovită de nulitate în temeiul art. 43 alin. 3 din Codul de procedură fiscală.

În drept, la art. 43 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se arată:

„ (3) Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin. (2) prin intermediul mijloacelor informatice este valabil și în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie.”

În raport de aceste prevederi legale, se reține că, temeiul legal invocat de petent în sprijinul afirmației că: „ (...) actul este necorespunzător din punct de vedere formal, întrucât o decizie de impunere care nu are în conținutul său altceva decât mai multe decizii de impunere distincte nu poate fi considerată ca fiind conformă cu legea.” nu are legătură cu această afirmație, petentul neprecizând nici un temei legal în sprijinul susținerilor sale privind forma actului atacat.

Referitor la afirmația petentului că acest mod de întocmire a deciziei de calcul accesorii este de natură a genera confuzii, acesta nu a putut fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei în condițiile în care Decizia de calcul accesorii contestată, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad cu nr.a fost întocmită cu respectarea strictă a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Referitor la motivația petentului privind invocarea excepției prescripției dreptului de a stabili obligații fiscale pentru accesoriile calculate la obligațiile fiscale scadente până în anul 2003 inclusiv, s-au reținut următoarele:

In fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.au fost calculate în sarcina petentului Radu Ovidiu accesorii reprezentând majorări de întârziere în sumă totală delei pentru neplata la termenul legal a impozitului pe veniturile din profesii libere și comerciale cu scadențe cuprinse între 15.03.2001 – 15.09.2007.

Prin Deciziile nr.emise de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad la data de 20.03.2009 au fost calculate majorări de întârziere pentru neplata la termenele legale de plata a debitelor reprezentând impozit pe veniturile din profesii libere și comerciale, fiecare decizie cuprinzând documentul prin care s-au individualizat sumele de plata cu scadențele de plată aferente, perioada pentru care au fost calculate majorările de întârziere, debitul care nu a fost achitat de petent în termenul legal de plată și pentru care s-au

calculat accesoriile, numărul de zile și cota de calcul a majorărilor de întârziere precum și cuantumul majorărilor de întârziere calculate prin decizia respectivă.

Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.a fost întocmită după ce Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr....., emisă prin aplicație informatică de către Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, a fost revocată pe cale administrativă de către organul emitent.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 24, art. 91 și art. 92 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală:

“ART. 24

Stingerea creanțelor fiscale

Creanțele fiscale se sting prin încasare, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție și prin alte modalități prevăzute de lege.

(...).

ART. 91

Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

(...)

ART. 92

Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale

(1) Termenele prevăzute la art. 91 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun.”

Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, se completează cu cele ale Decretului nr.167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat în anul 1960, care reprezintă dreptul comun în materie. Art.16 din Decretul nr.167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat, prevede:

“Prescripția se întrerupe:

(...)

c) printr-un act începător de executare.”

Față de prevederile legale de mai sus se reține că termenul de prescripție a dreptului organelor de inspecție fiscală de a stabili obligații fiscale accesorii aferente debitelor din anul 2001 începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală – respectiv 1 ianuarie 2002; astfel, termenul de 5 ani privind dreptul organelor de control de a stabili obligații fiscale suplimentare se împlinea la data de 31.12.2006.

Din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat ca împotriva petentului Radu Ovidiu a fost începută executarea silită în cursul anului 2006 prin somația nr.și titlurile executorii nr.și nr.din 14.09.2006, termenul de prescripție de 5 ani fiind întrerupt astfel încât se reține că dreptul organelor de inspecție de a stabili accesorii nu era prescris la data emiterii Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.....

3). În ceea ce privește susținerea petentului că a efectuat ,, plăți care depășesc toate deciziile de impunere însumate, chiar luând în calcul și obligațiile principale prescrise”, s-au reținut următoarele:

În fapt, în contestația depusă, petentul Radu Ovidiu afirmă: „ În perioada august – noiembrie 2007 am efectuat plăți în sumă totală delei care depășesc toate obligațiile principale indicate prin deciziile la care face referire actul atacat.”

În drept, cauzei îi sunt incidente dispozițiile referitoare la stabilirea plăților anticipate de impozit, prevăzute la art.82 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal republicat, potrivit căror:

„Stabilirea plăților anticipate de impozit

ART. 82

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendare, precum și venituri din activități agricole sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

*(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, **luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz**, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți*

anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. (...)

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, cu excepția impozitului pe veniturile din arendare, (...).

(4) Termenele și procedura de emitere a deciziilor de plăți anticipate vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca **bază de calcul** venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat pentru anul curent **sau venitul net din declarația privind venitul realizat pentru anul fiscal precedent, după caz.** La stabilirea plăților anticipate se utilizează cota de impozit de 16%, prevăzută la art. 43 alin. (1).”

Învederăm că în conformitate cu norma legală citată, petentul X avea obligația ca pentru veniturile din activități independente obținute să efectueze plăți anticipate cu titlu de impozit.

Din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat că deși petentului X i-au fost comunicate deciziile de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit emise pentru fiecare an fiscal în condițiile legii, de către organul fiscal, acesta nu a respectat obligația legală instituită de art. 82 din Codul fiscal, aceea de a efectua plăți anticipate cu titlu de impozit, conform legii, respectiv la termenele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 decembrie, ale fiecărui an fiscal.

Astfel organele, în mod corect și legal, au făcut aplicațiunea art. 119 (1) și art. 120 (1) și (7) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

„ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. (...)

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.(...)

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

În raport de prevederile legale incidente cauzei, din documentele

existente la dosar, respectiv Situația analitică debite plăți solduri pentru contribuabilul X , se reține că petentul a efectuat în perioada august – noiembrie 2007 plăți reprezentând impozit pe veniturile din profesii libere și comerciale conform angajamentului de plată înregistrat sub nr.în care a stipulat: „ (...) în fiecare lună începând cu luna august 2007 până la data de 30 a lunii respective urmează sa efectuez plăți în contul datoriilor restante, în suma deRON până la stingerea integrală a datoriei respective” a achitat până la data de 28.11.2007 debitele în sumă totală delei din carelei reprezentând debite la sursa 51 –venituri din profesii libere si comerciale, sumă care stinge debitele scadente până la data de 17.03.2003 șilei reprezentând debite la sursa 63 – regularizări, suma care stinge debitele scadente până la data de 04.11.2003, însă pentru neplata la termenul legal a debitelor principale, de natura plăților anticipate cu titlu de impozit sau a celor de natura regularizărilor de impozit pe venit, comunicate de organele fiscale în condițiile legii, petentul datorează majorări de întârziere, în condițiile legii, în virtutea principiului general de drept *nemo censitur ignorare legem in propriam turpitudine*.

Pentru considerentele reținute mai sus, în condițiile în care conform prevederilor art. 213 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se arată:

„ **ART. 213**

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.” și în temeiul prevederilor art.16 din Decretul nr.167/1958 privitor la prescripția extinctivă, art. 24, art. 43, art. 91, art. 92 coroborat cu art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea contestației formulate de **dl. X**, cu domiciliul înîmpotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.din data de 20.03.2009 emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad pentru suma delei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din profesii libere și comerciale, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad, în termen de 6 luni de la data comunicării.

